

РЕШЕНИЕ

№ 12558

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **511** по описа за **2025** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Агенция пътна инфраструктура, представляван от председателя на управителния съвет, чрез пълномощника юрк. Г., срещу Решение № 4940/11.11.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 13314/2024 г. на СРС, 7-ми състав, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/09.08.2021 г., издаден от Агенция пътна инфраструктура /АПИ/, с който на ответника по касация „Съни транс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. ал. 3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушения на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Твърди се също така, че неправилно СРС е приел, че за процесното нарушение е следвало да се издаде АУАН, а не ЕФ. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, в отговор на касационната жалба, взема подробно становище за нейната неоснователност и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 09.08.2021 г., в 14:18 ч., ППС специален автомобил М. ТГА 35.350 ББ, рег. [рег.номер на МПС], собственост на "Съни Транс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с технически допустима максимална маса 35000 кг., брой оси 4 /четири/, екологична категория Евро 3, без ремарке, се движел на територията на Столична община по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с техническо устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, което се намирало на път А-6, км 50+427.

За констатираното нарушение, на "Съни Транс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], бил издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съобразно утвърден образец на ЕФ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. ал. 3, във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на дружеството - собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

По делото са представени са снимков материал към електронен фиш № [ЕГН], доклад от Електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП за установени нарушения по чл. 19, ал. 3-3в от ЗДвП, извлечение от електронната система с данни за местоположението, Становище от отдел „УИСИНТУ“ от 04.09.2024 г., Договор за предоставяне на услуга за електронно събиране на такси на база изминато разстояние с предплащане и Анекс към договора.

ЕФ е връчен на жалбоподателя на 30.07.2024 г.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 4940/11.11.2024 г. по НАХД № 13314/2024 г., с което е отменил ЕФ № [ЕГН]/09.08.2021 г., издадено от АПИ. Мотивите на СРС за отмяна на оспорения електронен фиш са свързани с това, че органа няма компетентност, за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, да издава ЕФ, ако нарушението е извършено преди датата на изменението на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП, 13.02.2024 г., а е следвало да издаде АУАН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 4940/11.11.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 13314/2024 г. на СРС, 7-ми състав, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/09.08.2021 г., издаден от АПИ, с който на ответника по касация „Съни транс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. ал. 3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушения на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Съни транс“ ЕООД, допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно несъответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Правилно СРС е приел, че в хода на проведеното административно-наказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е констатирал, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на „Съни транс“ ЕООД. Правилно въззивния съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж от ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, действала към момента на извършване на нарушението - 09.08.2021 г., ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, какъвто е настоящия случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба тава ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

В текста на нормата на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗДвП, ясно са уредени правата и задълженията на АПИ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, чрез електронната система за събиране на пътни такси, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на

административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв, както и задълженията на АПИ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв. Цитираните разпоредби не уреждат процедурата по издаване на АУАН и на ЕФ, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност, чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми. Правилно е посочено от СРС и това, че едва с изменението на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП /ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./, се създава възможността, при нарушение по чл. 179, ал. 3-Зб, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Не са налице твърдените от касатора нарушения, допуснати от СРС при тълкуването и прилагането на закона. Поради това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните правила при издаването на процесния ЕФ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По разноските:

На жалбоподателят не се дължат разноски, предвид изхода на делото.

Ответникът, чрез адв. М., е направил искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 400 лв., съобразно договор за правна помощ от 10.01.2025 г., в който е записано, че възнаграждението е заплатено в брой. Предвид изхода на делото, такива се дължат. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4940 от 11.11.2024 г., постановено по НАХД № 13314/2024 г. на

Софийски районен съд, НО, 7-и състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ДА ЗАПЛАТИ на „Съни транс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 400,00 лв. направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: